

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121207075
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4121207075.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., zastúpeného JUDr. Milošom Papcunom, advokátom so sídlom Vajanského 5270/1A, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X, XXX XX D., zastúpenému Advokátska kancelária AKMK, s.r.o., so sídlom Farská 30, 949 01 Nitra, IČO: 36 859 061, o zaplatenie 2.299,05 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 19C/25/2021-125 zo dňa 10.10.2022 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 106 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, § 489 Občianskeho zákonníka, § 150 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, § 209 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.299,05 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.299,05 eura odo dňa podania žaloby zo dňa 19.07.2004 o vydanie vozidla do zaplatenia. V žalobe uviedol, že na základe rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 15C/189/2004-754 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 6Co/47/2018-781 zo dňa 27.03.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 16.06.2019 bol žalovaný povinný vydať mu motorové vozidlo I. J., farba strieborná metalíza, bez ŠPZ, číslo karosérie K. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výzvou zo dňa 09.07.2019 žalobca vyzval žalovaného na vydanie vozidla. Žalovanému bola výzva doručená dňa 19.07.2019, na výzvu však nereagoval. Nevydaním vozidla vznikla žalobcovi škoda vo výške 2.299,05 eura, ktorú žalobca vyčíslil nasledovne: náklady na zakúpenie vozidla v Nemecku vo výške 1.972,62 eura, cesta autobusom z Nitry do Kielu 90,62 eura, cesta vozidlom z Kielu do Nitry na prepravných tabuľkách 15 dní vo výške 84,84 eura, cesta vozidlom z Kielu do Nitry spotreba vo výške 68,28 eura, preclenie vozidla vo výške 82,69 eura. Žalobca vozidlo odovzdal žalovanému za poskytnutie finančných prostriedkov v sume 120.000 Sk. Tieto prostriedky žalobca žalovanému vrátil, avšak žalovaný mu vozidlo účelovo nevydal. Žalobca preto podal dňa 19.07.2004 na súd žalobu o vydanie vozidla a rozsudkom bol žalovaný zaviazaný vozidlo žalobcovi vydať do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný žalobcovi vozidlo nevydal, čím žalobcovi spôsobil škodu, ktorú presne bude špecifikovať znalec z odboru cestnej dopravy, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody cestnej dopravy, odhad hodnoty cestných vozidiel. V podanej žalobe žalobca žiadal priznať mu nárok aj na zaplatenie 13% ročného úroku z omeškania zo sumy 2.299,05 eura odo dňa podania žaloby o vydanie vozidla dňa 19.07.2004. Pred doručením žaloby

žalovanému žalobca na základe výzvy súdu nárok na zaplatenie úroku z omeškania upravil a domáhal sa zaplatenia 5% ročného úroku z omeškania.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe nárok žalobcu poprel v celom rozsahu a žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Podľa žalovaného nevydaním vozidla nemohla vzniknúť žalobcovi škoda tak, ako si ju žalobca vyčíslil. Žalovaný nepoprel, že na základe právoplatného rozhodnutia súdu mu vznikla povinnosť žalobcovi vozidlo vydať, ale žalovanému nikto nebránil vozidlo si prevziať. Žalovaný na výzvu reagoval tak, že žalobca si môže prísť vozidlo kedykoľvek vziať. Na majetok žalobcu prebiehala exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Petrom Klimentom pod sp. zn. 355EX/342/18, v ktorej ako oprávnený vystupoval žalovaný a povinný žalobca. Dňa 14.10.2020 bolo vozidlo vydražené. Žalovaný namietal, že žalobca výšku škody, ktorá mu mala vzniknúť, nepreukázal. Suma, ktorú žalobca vyčíslil v žalobe predstavuje obstarávaciu cenu vozidla, žalovaný nevidí dôvod, aby mal znášať všetky náklady súvisiace s privezením vozidla na Slovensko. Minimálne určitú dobu mal vozidlo vo svojej držbe oprávnené. Žalovaný z opatrnosti vzniesol námietku premlčania.

3. Žalobca v replike poprel tvrdenia žalovaného o tom, že si mohol vozidlo kedykoľvek prevziať. Podotkol, že vozidlo počas obdobia 16 rokov strácalo na hodnote, bolo na voľnom priestranstve a nezastrešené. Žalobca uviedol, že presnú výšku škody vyčíslil znalec z odboru dopravy, odhad hodnoty a škody cestných vozidiel, dal si vypracovať súkromný znalecký posudok.

4. Žalovaný v duplike opakovane poukázal na skutočnosť, že po určitú dobu mal vozidlo v oprávnenej držbe. Od 07.08.2019, kedy došlo k súpisu vozidla ako majetku podliehajúceho exekúcii, žalobca nebol oprávnený s vozidlom disponovať. Motorové vozidlo bolo dňa 14.10.2020 vydražené blízkou osobou žalobcu, ktorá si ho po vydražení neprevzala a ponechala ho naďalej v priestoroch žalovaného. Na prípadnej škode sa podieľal aj sám žalobca tým, že si vozidlo neprevzal a tiež tým, že v dôsledku jeho konania/nekonaania prebiehalo exekučné konanie, počas ktorého nebolo možné s vozidlom nakladať.

5. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v konaní namietal premlčanie žalobcovho nároku, súd prvej inštancie sa ako prvoradou zaoberal dôvodnosťou tejto námietky. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný bol na vydanie vozidla zviazaný rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 15C/189/2004-754 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 6Co/47/2018-781 zo dňa 27.03.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 16.06.2019. Žaloba v tomto spore bola podaná na poštovú prepravu dňa 16.06.2021, a teda žalobca si nárok uplatnil včas. Žalobca však žalobou uplatnený nárok nepreukázal. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje, aby boli naplnené predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu: 1. protiprávny úkon (právnny delikt), 2. škoda, 3. príčinná súvislosť medzi deliktom a škodou, 4. zavinenie, iné než nedbanlivosť.

6. Prvým predpokladom pre vznik zodpovednosti za škodu je existencia protiprávneho úkonu na strane škodcu (žalovaného). V súdenom spore mal súd z vykonaného dokazovania preukázané, že žalovaný mal sporné vozidlo žalobcu v neoprávnenej držbe a toto mu odmietal vydať. Žalovaný síce v tomto konaní uvádzal na svoju obranu, že žalobca si mohol vozidlo kedykoľvek prevziať, túto obranu však súd považoval za účelovú. Prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu je daný. Ďalším zodpovednostným predpokladom pre vyvodenie zodpovednosti žalovaného za škodu je preukázanie škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť (druhý zodpovednostný predpoklad) a táto škoda musí byť v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného (tretí zodpovednostný predpoklad). Tieto dva predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného však žalobca nepreukázal. Žalobca si škodu vyčíslil ako nárok zodpovedajúci sume, ktorú žalobca vynaložil za účelom obstarania motorového vozidla. Vzhľadom k tomu, že žalovaný jednotlivé náklady (náklady na zakúpenie vozidla + cesta žalobcu do Nemecka + cesta vozidlom z Nemecka na Slovensko + náklady za prečlenie vozidla) nesporel, považoval ich súd za preukázané (§ 151 ods. 1 CSP). Tieto náklady však nepredstavujú škodu, ktorá mala žalobcovi v súvislosti s konaním žalovaného vzniknúť. V konaní nebolo sporným, že žalovaný mal po určitú dobu vozidlo v oprávnenej držbe. Tiež nebolo sporným, že vozidlo bolo dňa 07.08.2019 zapísané do súpisu hnuiteľných vecí súdnym exekútorom, čo prakticky znamenalo, že ani žalobca a ani žalovaný neboli oprávnení s vozidlom ďalej nakladať a následne bolo vozidlo speňažené. To, že vozidlo napokon nadobudla na dražbe tretia osoba a žalobca celkom prišiel o svoje vlastnícke právo k vozidlu, nezapríčinil žalovaný. Konaním žalovaného preto žalobca nemohol utpieť ujmu zodpovedajúcu hodnote vozidla a už vôbec nie ujmu zodpovedajúcu nákladom, ktoré žalobca na získanie vozidla vynaložil.

7. Žalobca napokon na pojednávaní konanom dňa 10.10.2022 navrhol, aby súd do konania ustanovil znalca, ktorý vypracuje znalecký posudok preukazujúci vzniknutú škodu. Návrh na vykonanie znaleckého dokazovania súd zamietol. Dôvodom zamietnutia návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania bola skutočnosť, že žalobca predmetný návrh neuplatnil včas. Žalobca počas konania opakovane avizoval, že si dá vypracovať znalecký posudok. Z dôvodu, že žalobca nemal k dispozícii znalecký posudok, ktorý mienil súdu predložiť, žalobca dvakrát požiadal o odročenie pojednávania, súd mu zakaždým vyhovel, dokonca termíny pojednávania stanovil tak, aby mal žalobca dostatok času si znalecký posudok zabezpečiť. Žalobca avizovaný znalecký posudok do termínu pojednávania dňa 10.10.2022 nepredložil, nepreukázal, že akéhokoľvek znalca s požiadavkou na vypracovanie znaleckého posudku oslovil. Je povinnosťou strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas (§ 153 ods. 1 CSP), čo žalobca neurobil, preto súd jeho návrh na vykonanie znaleckého dokazovania zamietol. Súd z rovnakých dôvodov zamietol aj návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne A. B., ktorej výsluch žalobca navrhol až na pojednávaní dňa 10.10.2022. Výsluch tejto svedkyne navyše súd ani nepovažoval za potrebný.

8. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému, ktorý bol v tomto spore úspešný oproti žalobcovi, ktorý úspech nedosiahol. Súd preto žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), e), f), h) CSP. Namietal, že žalovaný neuviedol presnú dobu, počas ktorej mal vozidlo v oprávnenej držbe. Rovnako tvrdenie, že mu žalovaný umožnil prevziať si vozidlo po telefonickom dohovore, považoval za účelové a zavádzajúce, pretože bol nútený výzvou zo dňa 09.07.2019 žalovaného vyzvať na jeho vydanie. Zdôraznil, že znalec E. J. L. robil kroky k vypracovaniu znaleckého posudku, fotil vozidlo, avšak znalec ochorel a ukončil svoju znaleckú činnosť. Tieto skutočnosti preukázal pripojením výpisu z registra znalcov. Súd dospel k nesprávnemu záveru, že mu nie je možné nárok na zaplatenie žalovanej sumy priznať. Opomenul, že v čase oprávnenej držby od 16.10.2001 do 07.12.2001 platil žalovanému 5% mesačný úrok, a preto počas oprávnenej držby nemôže byť hodnota vozidla znížená. Žalovaný úmyselne zapríčinil škodu, ktorú znalec Ing. F. C. znaleckým posudkom č. 61/2022 zo dňa 03.12.2022 vyčíslil na sumu 2.440 eur s DPH. Namietal zamietnutie jeho návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania. Mal za to, že návrh na vykonanie znaleckého dokazovania uplatnil včas, a to pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania. Doplnil, že za účelom vypracovania znaleckého posudku oslovil znalcov: E. A. M., E. B. M., E. J. J., E. J. H., E. J. N., avšak tí boli zaneprázdnení. Súd podľa neho nesprávne ustálil, že nepreukázal naplnenie predpokladu pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu.

10. Podané odvolanie žalobcu v zákonnej odvolacej lehote doplnil právny zástupca žalobcu navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Doplnil, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že hoci žalobca navrhoval dokazovanie formou znaleckého posudku, súd tento návrh zamietol z dôvodu, že žalobca predmetný návrh neuplatnil včas. Dôvodom nepredloženia posudku zo strany žalobcu bola skutočnosť, že oslovený znalec E. L. ukončil znaleckú činnosť, čo bol aj dôvod navrhnutého odročenia pojednávania. Zostávajúci znalci oslovení telefonicky neboli schopní vyhotoviť posudok v primeranej lehote. Z dôvodu objektivity teda navrhli priamo na pojednávaní dňa 10.10.2022, aby súd pribral do konania znalca. Odignorovaním požiadavky na pribratie znalca do konania súd odňal možnosť preukázať rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie veci a tým aj možnosť konať pred súdom. Dôkazný návrh žalobcu na pribratie znalca do konania bol vznesený do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

11. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný navrhujúc napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že automobil mal žalovaný po určitú dobu v oprávnenej resp. v neoprávnenej držbe. Vo vzťahu k vzniku nároku na náhradu škody je však relevantné iba obdobie neoprávnenej držby. Bremeno preukazovania obdobia neoprávnenej držby zaťažuje žalobcu, ktorý musí preukázať, že žalovaný ako škodca konal protiprávne, že došlo k vzniku škody, príčinný vzťah medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a taktiež zavinenie. V súvislosti s navrhovaným znaleckým dokazovaním mal za to, že žalobca nepostupoval v súlade s princípom sudcovskej koncentrácie konania. Žalobca predložil znalecký posudok až po vydaní uznesenia o

skončení dokazovania spolu s odvolaním, pričom s prihliadnutím na zákonnú a sudcovskú koncentráciu konania, ako aj na princíp hospodárnosti konania, na takto predložený dôkaz nemožno prihliadať. Znalecký posudok predstavuje tzv. novoty v odvolacom konaní, tieto sú prípustné iba v zákonom predpokladaných situáciách. Znalecký posudok tak, ako bol žalobcom zadany, nepreukazuje výšku škody, ktorá mala žalobcovi vzniknúť neoprávnenou držbou žalovaného. Znalcom vyčíslená výška škody spôsobená neoprávnenou držbou vozidla žalovaným je nielenže nesprávna, ale je aj absurdná, keďže je vyššia ako bola cena samotného vozidla v čase, kedy mala neoprávnená držba začať.

12. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca zdôrazňujúc, že preukázal predpoklady zodpovednosti za škodu. V súvislosti so znaleckým posudkom uviedol, že sa snažil zabezpečiť znalca, avšak tí boli vyřazení. Následne žiadal o ustanovenie znalca súdom. Tvrdenie, že na predložený znalecký posudok nemožno prihliadať, považoval za účelové. Je to práve žalovaný, ktorý zapríčinil konanie sp. zn. 15C/189/2004, žalovaný nerešpektoval súdne rozhodnutie vydať mu vozidlo. Ak by žalovaný plnil povinnosť vydať vozidlo, mohol on včas predložiť znalecký posudok. Podľa neho je znalecký posudok relevantný a správne vyčísľuje škodu a jej výšku spôsobenú neoprávnenou držbou v termíne od 08.12.2001 do 24.11.2022. Žalovaný bol povinný mu vozidlo vydať do 19.06.2019 a potom si uplatňovať svoje nároky podaním návrhu na exekúciu. Vydražiteľka vozidla podala na žalovaného trestné oznámenie z dôvodu, že jej dražbou bolo predané vozidlo, na ktorom je vykonaný trestný čin – neoprávnený zásah vybrúsením čísla a typu motora, výrobný štítok namontovaný naopak, a žiada o vrátenie vozidla žalovanému. Rovnako on podal na žalovaného trestné oznámenie. Znalecký posudok považoval za správny, pretože ním preukázal výšku škody protiprávnym konaním žalovaného.

13. K vyjadreniu žalobcu doručil súdu vyjadrenie žalovaný uvádzajúc, že s tvrdeniami a dôkazmi predloženými v odvolacej replike žalobcu nesúhlasí a popiera ich v celom rozsahu. Nedostatok procesnej starostlivosti žalobcu spôsobený tým, že nezabezpečil vypracovanie súkromného znaleckého posudku, i keď mu na to súd poskytol dostatok príležitostí a času, a ani včas nenavrhol súdu nariadiť znalecké dokazovanie a ustanoviť znalca, nemôže byť v tomto prípade na jeho ujmu. Znalecký posudok nemožno použiť ako novotu. Žalobca tvrdil, že nemohol zabezpečiť vypracovanie znaleckého posudku na predmetné vozidlo z dôvodu, že podlieha exekúcií na majetok povinného (žalobcu). Ide opäť o nové tvrdenie žalobcu, ktoré nemožno považovať za novotu podľa § 366 CSP, pretože mohlo byť žalobcom uvedené už v prvostupňovom konaní. Žalobcovi nič nebránilo v tom, aby povereného exekútora oslovil s tým, aby umožnil znalcovi predmetné vozidlo obhliadnuť na účely vyhotovenia znaleckého posudku. Žalobcom priložené trestné oznámenia považuje za irelevantné. Zotrval na tom, že žalobca nepreukázal jednotlivé predpoklady zodpovednosti za škodu, znalecký posudok nepredložil včas, ale až spolu s odvolaním, preto takýto dôkaz nemôže byť prípustný.

14. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý okrem námietok vyjadrených už v predošlých podaniach uviedol, že tvrdenie žalovaného, že on (žalobca) nemohol zabezpečiť vypracovanie znaleckého posudku z dôvodu, že podliehalo exekúcii, je nezmysel. Nemožnosť zabezpečiť znalecký posudok odôvodňoval zaneprázdnenosťou znalcov. Žalovaný si protirečí, keď uvádza, že znalecký posudok vyčísľil určitú škodu a na druhej strane toto vyčíslenie by nepreukazovalo škodu, ktorú by mohol spôsobiť žalovaný neoprávnenou držbou. Mal za to, že trestné oznámenia na žalovaného boli podané dôvodne, pričom bližšie uviedol dôvody ich opodstatnenosti.

15. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že odvolanie nie je opodstatnené. Preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 2.299,05 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.299,05 eura odo dňa podania žaloby zo dňa 19.07.2004 o vydanie vozidla do zaplata na nasledujúcom právnom základe. V zmysle rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 15C/189/2004-754 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 6Co/47/2018-781 zo dňa 27.03.2019, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 16.06.2019, bol žalovaný povinný vydať žalobcovi motorové vozidlo I. J., farba strieborná metalíza, bez ŠPZ, číslo karosérie K. do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výzvou zo dňa 09.07.2019 žalobca vyzval žalovaného na vydanie vozidla. Žalovanému bola výzva doručená dňa 19.07.2019, na výzvu však nereagoval. Nevydaním

vozidla vznikla žalobcovi škoda vo výške 2.299,05 eura, ktorú žalobca vyčíslil nasledovne: náklady na zakúpenie vozidla v Nemecku vo výške 1.972,62 eura, cesta autobusom z Nitry do Kielu 90,62 eura, cesta vozidlom z Kielu do Nitry na prepravných tabuľkách 15 dní vo výške 84,84 eura, cesta vozidlom z Kielu do Nitry spotreba vo výške 68,28 eura, preclenie vozidla vo výške 82,69 eura. Žalobca vozidlo odovzdal žalovanému za poskytnutie finančných prostriedkov v sume 120.000 Sk. Tieto prostriedky žalobca žalovanému vrátil, avšak žalovaný mu vozidlo nevydal. Žalobca preto podal dňa 19.07.2004 na súd žalobu o vydanie vozidla. Žalovaný žalobcovi vozidlo nevydal ani po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, čím mal žalobcovi spôsobiť škodu. Po vykonanom dokazovaní vo veci samej o podanej žalobe žalobcu rozhodol súd prvej inštancie tak, že rozsudkom č. k. 19C/25/2021-125 zo dňa 10.10.2022 žalobu v celom rozsahu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

17. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie vzhľadom na odvolacie dôvody, ktorými v zmysle odvolania žalobcu súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Odvolací súd v odvolacom konaní preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a obsah celého spisového materiálu, posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, ale vady vytýkané odvolateľom nezistil. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver, ktorý je v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami.

18. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

19. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úkon fyzickej osoby, pričom tento úkon je protiprávny. Úkon je protiprávny, ak došlo k porušeniu právnej povinnosti. V zmysle uplatnenia zodpovednosti podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí byť protiprávne konanie preukázané poškodeným, rovnako ako vznik škody a príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom a následkom týchto príčin. Pre zodpovednosť za náhradu škody sa vyžaduje, aby boli kumulatívne naplnené jej vyššie uvedené predpoklady.

21. Pri zisťovaní existencie príčinnej súvislosti súd postupuje tak, že po zistení škody sa zameria na to, či medzi skutočnosťami, ktoré prichádzajú do úvahy ako príčiny vzniku škody a škode predchádzajú, sú protiprávnym úkonom. Pri kladnom závere súd zisťuje, a to vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu, či táto skutočnosť skutočne vznik škody spôsobila, či by teda škodlivý následok nebol nastal aj bez tejto skutočnosti (príčiny). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/292/2006, atribútom príčinnej súvislosti je „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba „sprostredkovaný“.

22. V predmetnom spore súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalobca v konaní preukázal prvý predpoklad zodpovednosti za škodu, a to existenciu protiprávneho úkonu, ktorého sa žalovaný dopustil, keď žalobcovi nevydal predmetné motorové vozidlo po zániku jeho oprávnenej držby. Protiprávnosť konania žalovaného a jeho povinnosť žalobcovi motorové vozidlo vydať potvrdzuje aj právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 15C/189/2004-754 zo dňa 05.09.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 6Co/47/2018-781 zo dňa 27.03.2019. Ostatné dva predpoklady zodpovednosti za škodu žalobca pred súdom prvej inštancie nepreukázal. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovaného vydať motorové vozidlo a vzniknutou škodou a jej rozsahom. Žalobca vzniknutú škodu vyčíslil ako náklady na zakúpenie vozidla v Nemecku vo výške 1.972,62 eura, na cestu autobusom z Nitry do Kielu vo výške 90,62 eura, na cestu vozidlom z Kielu do Nitry na prepravných tabuľkách 15 dní vo výške 84,84 eura, na cestu vozidlom z Kielu do Nitry spotreba vo výške 68,28 eura, na preclenie vozidla vo výške 82,69 eura, spolu 2.299,05 eura. Uvedené náklady

na obstaranie vozidla a jeho dopravenie na Slovensko ani podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavujú vzniknutú škodu v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Žalobcovi ním vyčíslená škoda v danej výške vzniknúť nemohla a takto vyčíslená škoda nemá súvislosť s porušením povinnosti žalovaného vydať žalobcovi motorové vozidlo.

23. Súd prvej inštancie na základe skutkových tvrdení strán a vykonaného dokazovania správne ustálil, že žalobca stratil vlastnícke právo k motorovému vozidlu, ktoré mu mal žalovaný vydať v dôsledku jeho speňaženia v exekučnom konaní, v rámci ktorého bolo toto vozidlo zapísané do súpisu huteľných vecí dňa 07.08.2019 a následne na dražbe vydražené. V danej veci je potrebné si uvedomiť, že k strate vlastníckeho práva žalobcu k vozidlu nedošlo v dôsledku nevydania mu vozidla žalovaným. Keďže k strate vlastníckeho práva žalobcu došlo v dôsledku vykonanej exekúcie (vydražením vozidla), nemožno vznik škody vo výške obstarávacej ceny vozidla a nákladov na jeho dopravenie zo zahraničia pripisovať na zodpovednosť žalovaného pre jeho nesplnenie si povinnosti vydať toto vozidlo žalobcovi na základe vyššie uvedeného súdneho rozhodnutia, pretože to nebol žalovaný, kto zapríčinil stratu vlastníckeho práva žalobcu k vozidlu. Súd prvej inštancie vo veci správne konštatoval, že ak by nedošlo k predaju vozidla v dražbe, žalobca by mal stále nárok na jeho vrátenie žalovaným. Je preto nespochybniteľným, že konaním žalovaného mohla žalobcovi vzniknúť jedine škoda zodpovedajúca zníženiu hodnoty vozidla počas plynutia jeho neoprávnenej držby. Takejto náhrady škody sa však žalobca podanou žalobou nedomáhal. Keďže žalobca vyčíslil vznik škody ako náklady na zakúpenie vozidla, na cestu autobusom z Nitry do Kielu, na cestu vozidlom z Kielu do Nitry na prepravných tabuľkách, na cestu vozidlom z Kielu do Nitry – spotreba a na prečlenie vozidla, v danej veci nebolo možné konštatovať preukázanie vzniku škody žalobcovi v dôsledku nevydania motorového vozidla žalovaným, a rovnako ani nebolo možné mať za preukázaný predpoklad príčinnej súvislosti medzi nevydaním motorového vozidla ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom a následkom týchto príčin. Odvolací súd sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena pri preukázaní vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu deklarovanú žalobcom. Námietka žalobcu, že súd opomenul, že v čase oprávnenej držby od 16.10.2001 do 07.12.2001 platil žalovanému 5% mesačný úrok, a preto sa nemohla hodnota vozidla znížiť, nemá žiadny súvis s nepreukázaním predpokladov vzniku škody a kauzálneho nexusu medzi vznikom škody a protiprávnym konaním žalovaného, na základe ktorého došlo k zamietnutiu podanej žaloby, preto ju odvolací súd hodnotí ako nedôvodnú. Rovnako nedôvodnou bola námietka, že žalovaný neuviedol presnú dobu, počas ktorej mal vozidlo v oprávnenej držbe. Z podanej žaloby a žalobného návrhu je zrejmé, že žalobca si náhradu škody uplatnil odo dňa podania žaloby o vydanie vozidla zo dňa 19.07.2004. V tomto čase už trvala neoprávnená držba vozidla žalovaným, preto bolo bez významu, aby súd skúmal obdobie oprávnenej držby, ktoré predchádzalo dňu 19.07.2004. Uvedená námietka žalobcu je preto irelevantná.

24. Žalobca v podanom odvolaní tiež namietal, že tvrdenie žalovaného, že umožnil žalobcovi prevziať si vozidlo po telefonickom dohovore, je účelové a zavádzajúce. Uvedenú námietku, ktorú žalobca uvádzal aj pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie vyhodnotil v prospech žalobcu, keďže mal za to, že ide o účelovú obranu žalovaného. Odvolací súd sa s týmto tvrdením stotožňuje, no napriek uvedenému žalobca pred súdom nepreukázal zákonné predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu.

25. Podľa § 153 CSP (1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

26. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Ide o špecifikáciu všeobecnej procesnej povinnosti riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). V prípade porušenia povinnosti predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 ods. 2 a 3, prípadne však aj iné právne následky. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na

omeškaný procesný úkon neprihliadnuť (nepriзнаť mu procesnoprávne účinky). V odôvodnení rozsudku vo veci samej však vysvetlí, že na procesný úkon strany neprihliadol a z akých dôvodov.

27. V súvislosti s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na vykonanie znaleckého dokazovania odvolací súd poukazuje na zásadu sudcovskej koncentrácie konania, ktorá spočíva v povinnosti strán sporu uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, inak na ne súd nemusí prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Uvedenú zásadu sporového konania v súvislosti s návrhom žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania uplatnil súd prvej inštancie, keď zamietol návrh žalobcu na nariadenie znaleckého dokazovania s odôvodnením, že takýto návrh žalobcu neuplatnil včas. Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom odseku tohto rozhodnutia, ak súd dospeje k záveru, že strana neuplatnila prostriedky procesného útoku a obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť. V tomto prípade súd prvej inštancie vyvodil procesnú sankciu za nie včas uplatnený návrh na vykonanie znaleckého dokazovania, a na návrh žalobcu neprihliadol a zamietol jeho vykonanie. Dôvody, pre ktoré súd zvolil uvedený postup jasne a zrozumiteľne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pričom odvolací súd uvádza, že sa s týmito dôvodmi stotožňuje.

28. Žalobca už v podanej žalobe zo dňa 13.06.2021 uvádzal, že si dá vyhotoviť súkromný znalecký posudok. Takmer rok po podaní žaloby požiadal žalobca podaním zo dňa 23.05.2022 o odročenie pojednávania nariadeného na 30.05.2022, ktoré dôvodil aj tým, že znalec E. L. mu nemohol vypracovať znalecký posudok zo zdravotných dôvodov, pričom tie boli dôvodom ukončenia jeho znaleckej činnosti. Žalobca opätovne uviedol, že si dá vypracovať znalecký posudok u iného znalca, ktorý mu ho vyhotoví v termíne dvoch/troch mesiacov. V dôsledku uvedeného tvrdenia súd žalobcovi poskytol viac ako dvojmesačnú lehotu na zaobstaranie znaleckého posudku a pojednávanie odročil na deň 10.08.2022. Žalobca požiadal o odročenie aj tohto nariadeného pojednávania, ktoré okrem iného opäť zdôvodnil tým, že doposiaľ nemá vypracovaný znalecký posudok. Súd žiadosti žalobcu vyhovel a pojednávanie odročil na deň 10.10.2022, pričom vyzval žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu, aby dôkazy na preukázanie svojich tvrdení označil a predložil najneskôr do 30.09.2022 s tým, že na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy nemusí súd prihliadnuť. Súd zároveň poučil žalobcu o sudcovskej koncentrácii konania. Následne sa vo veci uskutočnilo pojednávanie dňa 10.10.2022, na ktorom žalobca súkromný znalecký posudok nepredložil s odôvodnením, že znalci sú zaneprázdnení a uprednostňujú znalecké posudky nariadené súdom pred súkromnými znaleckými posudkami. Na otázku súdu, aby žalobca uviedol, ktorých znalcov za účelom vypracovania znaleckého posudku oslovil, žalobca žiadneho znalca neuviedol. Na základe uvedeného postupu žalobcu, ktorému sa ani 16 mesiacov po podaní žaloby nepodarilo zabezpečiť avizovaný súkromný znalecký posudok, a až po 16 mesiacoch vedenia súdneho konania navrhol ustanovenie znalca súdom na preukázanie výšky vzniknutej škody, ktorej náhrady sa podanou žalobou domáhal, súd dôvodne vyhodnotil jeho procesný návrh za nie včas uplatnený a dôvodne uplatnil zásadu sudcovskej koncentrácie konania.

29. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ mal žalobca problém zabezpečiť súkromný znalecký posudok pre vyťaženosť znalcov po tom, čo mu E. L. nevypracoval znalecký posudok, nič žalobcovi nebránilo navrhnúť znalecké dokazovanie už skôr, a nie až na nariadenom pojednávaní dňa 10.10.2022. Žalobca na pojednávaní uviedol, že E. L. nevykonáva znaleckú činnosť od marca 2022. Od tohto času mal žalobca už do prvého nariadeného pojednávania na deň 30.05.2022 dostatočný priestor na oslovenie znalcov a zistenie, či je možné zabezpečiť súkromný znalecký posudok, a pokiaľ nie, navrhnúť, aby znalca ustanovil súd. Takýto návrh mohol žalobca uskutočniť aj písomným podaním doručeným súdu, nemusel tak vykonať až na nariadenom pojednávaní dňa 10.10.2022. Skutočnosť, že znalec E. L. robil kroky k vypracovaniu znaleckého posudku, ale následne ochorel a ukončil svoju činnosť, nič nemení na tom, že od ukončenia jeho činnosti mal žalobca dostatok času na oslovenie iných znalcov a navrhnutie ustanovenia znalca súdom, a nie tak učiniť až na pojednávaní nariadenom na deň 10.10.2022. Keďže žalobca na otázku súdu nevedel uviesť ani mená znalcov, ktorých mal osloviť za účelom vypracovania znaleckého posudku, súd prvej inštancie mal dôvodné pochybnosti o pravdivosti tvrdenia žalobcu, že znalcov oslovil. Dodatočné uvedenie mien znalcov v podanom odvolaní nie je spôsobilé privodiť zmenu v správnosti aplikovania zásady sudcovskej koncentrácie konania. Súd prvej inštancie preto správne ustálil, že predmetný procesný úkon (návrh na vykonanie znaleckého dokazovania) mohol žalobca uplatniť skôr, ak by v tomto spore konal starostlivo a dodržiujúc procesné zásady civilného sporového konania. Postupom súdu, ktorý zamietol návrh na pribratie znalca rozhodne nedošlo k odňatiu možnosti

žalobcu preukázať rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie veci a odňatiu možnosti konať pred súdom tak, ako namietal žalobca v podanom odvolaní.

30. Pokiaľ mal žalobca za to, že návrh na vykonanie znaleckého dokazovania uplatnil včas, a to pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania, v tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že sudcovská koncentrácia konania sa uplatňuje na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatnené pred vydaním uznesenia o skončení dokazovania, preto aj v prípade, že žalobca navrhol pribrať do konania znalca za účelom vykonania znaleckého dokazovania pred vydaním uznesenia o skončení dokazovania, súd bol pri danom návrhu oprávnený uplatniť sudcovskú koncentráciu konania, pokiaľ vzhliadol naplnenie jej zákonných podmienok.

31. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

32. Spolu s podaným odvolaním žalobca predložil súkromný znalecký posudok znalca Ing. F. C. č. 61/2022 zo dňa 03.12.2022. Na uvedený znalecký posudok však odvolací súd nemohol prihliadať. Žalobca je oprávnený použiť v odvolacom konaní prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neuplatnil v konaní pred súdom prvej inštancie len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to len vtedy ak sa týkajú procesných podmienok; ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu; ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. K posudzovaniu obsahu predloženého znaleckého posudku preto nemožno pristúpiť a naň prihliadnuť, a to práve z dôvodu neprípustnosti uplatnenia jednak nových tvrdených skutočností v odvolacom konaní, a súčasne uplatnenia nových dôkazov, ktoré neboli pred súdom prvej inštancie vykonané. Uvedený súkromný znalecký posudok ako dôkaz žalobca nepredložil v konaní pred súdom prvej inštancie, hoci objektívne tak mohol urobiť (resp. včas navrhnúť nariadenie znaleckého dokazovania), a preto takýto dôkaz v zásade nemožno vykonať ani pred odvolacím súdom (okrem výnimiek v zmysle § 366 CSP). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy je súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu súdu prvej inštancie len v prípade, ak dané námietky už boli predmetom posudzovania zo strany súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd. Jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neboli stranami produkované. Z tohto dôvodu odvolací súd na predložený znalecký posudok znalca E. F. C. č. 61/2022 zo dňa 03.12.2022 neprihliadol. Uvedené rovnako platí aj pre ostatné listinné dôkazy predložené žalobcom spolu s odvolaním, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie.

33. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie na základe skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania správne rozhodol a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Žalobcom namietané skutočnosti, ktoré boli obsahom podaného odvolania, bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie. Vzhľadom na to odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. V odvolacom konaní bol procesne úspešný žalovaný. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).